

Wystawa książki w Lublinie

W dniach 3 - 12 kwietnia 1927 roku, w salkach muzeum, Lubelskie Towarzystwo Miłośników Książki urządziło wystawę druków i exlibrisów. Na otwarciu wobec przedstawicieli władz administracyjnych i szkolnych oraz licznie zgromadzonej miejscowej inteligencji Ks. Dr. L. Zalewski, prezes Lub. Tow. Miłośników Książki, wygłosił przemówienie, w którym scharakteryzował cel wystawy i rolę, jaka jej przypada w szeregu innych wystaw książki w Polsce, podkreślając, że jest pierwszą w Lublinie, na której książka się znajduje nie gościem, ale gospodarzem o pełnych i prawie wyłącznych prawach.

Ekspozyty zebrane tworzyły trzy działy: 1-o stare książki zabytkowe ze szczególnym uwzględnieniem okazów dawnych oficyn lubelskich; 2-o współczesne wydawnictwa, ujawniające dążenia do osiągnięcia typograficznych walorów piękna, między innymi druki Łazarskiego i Drukarni Państwowej w Lublinie (Biblioteki klasztorne a pisma Staszica – ks. L. Zalewskiego); 3- o Exlibrisy, które ze względu na ilość artystów grafików reprezentowanych, można nazwać pierwszą wystawą w Polsce tego rodzaju znaków książkowych. Zebraniem exlibrisów i urządzeniem wystawy zajmował się Wiktor Ziółkowski.

Książek wystawionych dostarczyły Biblioteka Publiczna im. H. Łopacińskiego, biblioteka Seminarium Duchownego, ks. Ludwik Zalewski i księgarnia p. F. Arcta.

Najliczniej interesowała się wystawą młodzież ze szkół średnich, dla której urządzone były specjalne pogadanki i odczyty o książce, a przede wszystkim prof. Dr. J. Krzyżanowski z ramienia Tow. Mił. Książki. Z organizacji, zrzeszających starsze społeczeństwo, zwiedzały wystawę zbiorowo Towarzystwo Uniwersytetu Robotniczego i Związek Drukarzy. Ogółem zwiedzało wystawę około 3000 osób. Prasa miejscowa, a zwłaszcza Ziemia Lubelska i Ekspres, zajmowały względem wystawy nader życzliwe stanowisko, informując o niej społeczeństwo i umieszczając dłuższe artykuły.